

ادبیات انقلاب اسلامی

تصویرسازی: میثم موسوی

■ فارسی صحیح، زبان شیرین و پُر وسعتی است. الان زبان ما، از زبان عربی هم وسیع تر است.^۱ (مقام معظم رهبری)

زبان فارسی، قرن‌هاست که زیبااندیشی، زیبانگاری، زیبا دوستی و زیبایستن را به انسان‌ها می‌آموزد. آوازه این زبان و آثار ارجمند و گران‌سنگ آن، روزگاری در گستره دریاها و سرزمین‌های دور، آشنای ذهن و زبان‌ها بود و ملاحان، جهانگردان، تاجران، بازاریان و مردم در غوغای روز و قصه‌گویی‌های آرام شبانگاه، همدم و همراه و همنشین این زبان بودند. سخن حافظ مبالغه نیست که در بنگاله، طوطیان شکرشکن همین زبان را زمزمه می‌کردند و حجت بالغه بر همین آثار خط فارسی است که در هند، استانبول، چین، غرب و شرق آسیا می‌توان یافت و دریغا که اندکان‌دک زدوده و محو و گم می‌شوند. این زبان را باید پاس داشت؛ ظرفیت‌های شگرف و شگفت آن را شناخت، عالمانه و مجاهدانه به جهان امروز عرضه کرد و با همت و حمیت و غیرت آن را از اغیار پیراست و در هجوم بی‌امان و گسترده‌واژه‌ها که بی‌هیچ رخصت و گذرنامه به فضای فرهنگ و حریم رسانه‌ها و زبان‌ها راه می‌یابند کاری کرد.

رسانه‌ها و زبان‌ها راه می‌یابند کاری کرد. باید کاری کرد که نسل امروز ما باور کند فارسی، زبان

این زبان را باید پاس داشت؛ ظرفیت‌های شگرف و شگفت آن را شناخت، عالمانه و مجاهدانه به جهان امروز عرضه کرد و با همت و حمیت و غیرت آن را از اغیار پیراست و در هجوم بی‌امان و گسترده‌واژه‌ها که بی‌هیچ رخصت و گذرنامه به فضای فرهنگ و حریم رسانه‌ها و زبان‌ها راه می‌یابند کاری کرد

پوزش و اعتذار:

آقای ذکراهه والی، نویسنده مقاله سلطان مسعود در آیینۀ تاریخ بیهقی، که چکیده آن در شماره ۱۱۷ چاپ شده، دبیر ادبیات دبیرستان‌های زنجان هستند که به اشتباه ارومیه ذکر شده بود.